

har jeg allerede ytret, at jeg lægger mindre Vægt paa, om det bestemmes, at Borgervæbningen skal staae under Magistratens eller under Justitsministerens Overbefaling. Det Første var saaledes udtalt og tilskendegivet i det Udfast, der oprindeligt har været forelagt Kjøbenhavns Communalbestyrelse; men det vilde maaskee kunne have sit Forblivende ved, hvad der er udtalt i det af Regjeringen nu forelagte Udfast, især da man vel kan formode, at den nye Communallov, som man venter, ogsaa vil komme til at udstrække sig til Kjøbenhavn, og Forholdet da maaskee der bedre vil finde sin Ordning. Jeg for mit Bedkommende lægger ikke megen Vægt paa, om den ene eller den anden Bestemmelse træffes. Hvad Tjenestetiden angaaer, maa jeg henholde mig til Borgerepræsentanternes Indstilling i alle Henseender. Jeg troer, at, naar den almindelige Børnepligt indskrænker sig til 38 Aars Alderen, maa det ogsaa gjælde med Hensyn til Forpligtelsen til at tjene i Kjøbenhavns Borgervæbning, der dog ogsaa tildeels maa anses for at være en Statstjeneste, og man maa altsaa her følge den samme Regel, at begrænse Tjenestetiden med 38 Aars Alderen. Jeg kan heller ikke tiltræde den Modification, som Udvalget i saa Henseende har bragt i Forslag. Jeg troer, at, kommer man først til den Erkjendelse, at Forpligtelsen til at tjene i Borgervæbningen skal begrænses med det 38te Aar, saa bør denne Grændse ogsaa være almindelig, og saa bør man ikke fordrø, at den, der under andre Forhold er indtraadt i Væbningen, nu skal vedblive at være deri til det 45de Aar. Jeg troer ikke, at den Beregning, man har opstillet over Afgangen, saa rigtig den end kan være, just i saa Henseende er afgjørende. Man er nemlig ikke istand til at beregne, hvor stor Tilgangen til samme Tid vil blive, naar Alle, som hidtil have været fritagne, komme til at gjøre Tjeneste i Væbningen, hvorved jeg endnu skal bemærke, at, da Alle, der overgaae i Forsærkning, komme til at træde ind i Borgervæbningen, ville ogsaa mange Mandspersoner fra Provindserne, der opholde sig i Kjøbenhavn, som tidligere ikke traadte ind i Borgervæbningen, for de toge Borgerkab, naar denne Omorganisatiøn indtræder, komme til at gaae

ind under Kjøbenhavns Borgervæbning, og derfor seer jeg ingen Anledning til at frygte for, at Tilgangen maaskee ikke kan blive ligesaa stor som Afgangen, og jeg troer, at man derfor ikke skal forlade, hvad man ellers maatte finde rigtigt, nemlig at bestemme Aldersgrændsen til 38 Aar. — Den ærede Ordfører har dernæst omtalt Fritagelserne og søgt at føre Forsvar for, at Udvalget havde staaet en Streg over adskillige af Fritagelserne, som Lovudkastet indeholder. Det er vistnok i Principet aldeles rigtigt, at man gjør disse Fritagelser saa faa, som muligt, men jeg troer rigtignok ikke, at det gaaer an at ville undlade at tage Hensyn til enkelte af de Personer, som ere nævnte blandt Undtagelserne. Saaledes skalde jeg navnlig nævne Sold-, Post- og Politieembedsmænd og flere. Det gaaer dog vist slet ikke an at tage disse Folk bort fra deres forskjellige borgerlige Virksomhed; saa vigtig end Borgervæbningen kan være, maa man dog indrømme, at de Forretninger, der stadigt maae pleies og passes, kunne ikke undvære de Embedsmænd, som ere ansatte ved dem, og jeg seer slet ikke, hvad det kan nytte, om man vil bestemme i Loven, at alle disse Personer skulle henhøre under Borgervæbningen. Resultatet vilde da kun blive, at man maatte permittere dem, og det er dog meget bedre, at de paa eengang blive undtagne, end at de skulle komme ind under Væbningen, og man saa komme i den Nødvendighed, at man sjældent, eller rettere aldrig, kan bruge deres Tjeneste. Jeg troer derfor, at man bør lade Undtagelserne i Lovforslaget blive uforandrede, men ogsaa derom vil jo nærmere blive Tale, naar de enkelte Paragrapher komme under Forhandling. — Med Hensyn til Udvalgets Forslag om Organisatiønen, at Borgervæbningen kun skalde udgjøre eet Corps, skal jeg ikke ytre nogen Mening; jeg venter, at maaskee den høistærede Krigsminister derom vil ytre sig. Jeg har af Medlemmer af Borgercorpsene hørt forskellige Meninger i denne Henseende; Nogle have antaget, at det kunde have Endeel for sig, at der kun blev eet Corps, Andre, og maaskee Fleertallet, synes at hælde over til den Mening, at den nærværende Deling i Infanterie og Artillerie maa bibeholdes, og at det ikke kunde